

Rolling Four, The (D.J. Combo)

Bezetting 1959-1962

Koert Groot

Piet van Petten

Luc Smit

Co Smit

gitaar/zang

sologitaar/zang

basgitaar

drums

Biografie

Zaanse coverband eerste helft jaren zestig die onder andere veel optrad op de salonboot Amsterdam - IJmuiden en in Het Moriaanshoofd in Wormer. De band wordt in 1959 opgericht door gitaristen Piet van Petten en Koert Groot die elkaar ontmoetten op de muziekschool Rien Waerts en die aanvankelijk ook als duo optrad.

speelden op semi-akoestische gitaren welke versterkt werden door zelf gefabriceerde elementen.

Groot koopt een 'Egmond' elektrische gitaar bij Waerts voor het immense bedrag van 400 gulden welke afbetaald wordt met 5 gulden per week. De band speelde hits uit begin jaren zestig (veel Cliff & Shadows) en 'bal-na' muziek met Zuid-Amerikaanse dansnummers. De band speelde onder andere op de salonboot Amsterdam- Ijmuiden (vast contract) en in De Roemer in Krommenie. The Rolling Four is ook present tijdens een groots 'teenagerfestival' in 1961 ter gelegenheid van de viering van het 150-jarig bestaan van Zaandam. In een groote tent (3000 vierkante) op de noordpunt van het William Pont eiland wint de groep de tweede prijs na Boy and his Rollin' Kids. (Zie ook foto rechtsboven). Tijdens de viering 150-jaar Zaandam op podia op de Burcht en William Pont traden bekende Nederlandse sterren op als Rudi Carell, De Spelbrekers, The Jacksons en tiener-idolen Anneke Grönloh en Conny Frobus.

Ruud Meijns: „Ik kan me mijn eerste kennismaking met de eerste versie van RF nog goed herinneren. Koert woonde in de Oostzijde en daar werd gerepeteerd en ik woonde vlakbij op Hof van Holland. Ik was zeer onder de indruk van hun 'professionele' aanpak. (Mijn eigen bandje "The Flyland Four" vrij naar de Vlielandstraat waar o.a. Ed Eichenberger woonde, speelde nog akoestisch en had een theekistbas.) Bij de repetitie van het nummer "I'm gonna knock on your door" bediende Co Smit een paneel waardoor hij het geluid van een deurbel kon produceren. Dat geluid moest in dat nummer. Verder had Koert (ik denk een Clif R-aanhanger) een prima vetkuif die goed op zn voorhoofd bleef hangen.

Bezetting 1962-1965

Gonnie Rijkens

Piet van Petten

Ruud Meijns

Ed Eichenberger

Hennie van Wijngaarden

zang

sologitaar/zang

slaggitaar

basgitaar

drums

Een verschil van mening over de muzikale richting leidt tot een splitsing in de band. bandleider Groot wil behalve populaire nummers ook 'het Zuid-Amerikaanse kwartiertje' handhaven. Bandleider Co Smit besluit om 'meer rocknummers' te willen gaan spelen. Slaggitarist/zanger Ruud Meijns en basgitarist Ed Eichenberger worden de nieuwe musici.

Tevens wordt de piepjonge Zaanse zangeres Gonnie Rijkens uitgenodigd: „Mijn ouders waren heel actief in de Zaanse opera- en operettewereld. Thuis stond de hele dag muziek op. Ik zong al snel hele aria's uit het hoofd mee. En nog steeds weet ik na twee keer luisteren hoe een liedje in elkaar zit. Ik heb ook toneel gespeeld en klassiek ballet gedaan. Maar vooral veel zingen. Ik heb gitaar leren spelen bij Gr? Eshuijs op de Dam in Zaandam. Op achtjarige leeftijd stond ik al op de buhne met een vriendinnetje.

Co Smit van de Zaanse beatband The Rolling Four hoorde mij een keer zingen en vroeg of ik bij zijn band wilde komen. Ik was pas veertien. Dat mocht dus niet van mijn ouders. Gelukkig bleek later dat de ouders van Co bij dezelfde operettevereniging zaten als mijn ouders. Ja, toen was het zo geregeld."

Ruud Meijs: „Zelf had ik voor de Rolling Four in diverse bandjes (o.a. THE ROCKING BLUE STRINGS) gezeten die nooit verder gingen dan een optreden voor de kinderen in weeshuis Oostergouw of voor een groep bejaarden die na 'When the Saints' in slaap vielen.

The Rolling Four was een echte band. Het begin lag in 1962. Co was toen al een 'meneer', hij was 27 en wij 16/17. Hij had een auto, een Opel Olympia (een prachtig doosje op wielen) waar de hele band plus uitrusting in ging.

Ed Eichenberger: „Eerst verdween Ruud, toen ik naar de Rolling Four in Wormerveer, waar we de plaats innamen van terugtrekkende bandleden (zie Rolling Four). Gonnie Rijkens kwam erbij en korte tijd later hing Co Smit, de drummer die duidelijk veel ouder was, zijn stokken aan de wilgen. Daar kwam als vanzelfsprekend Henny voor in de plaats.

De band bestond toen uit: Gonnie Rijkens, Piet van Petten, Ruud Meijs, Henny van Wijngaarden en ik.

In het voorjaar van '63 ging ik voor 14 dagen naar Londen, i.h.k.v. een soort uitwisseling van jongeren. Ik was in huis bij

een Engelse jongen, die net Please Please Me van de Beatles (wie zijn dat?) had gekocht. Het Beatlegeweld was daar net aan het losbarsten. Het continent moest nog volgen.

Ik werd meteen gepakt door het specifieke geluid van de merseybeat. De ritmische accenten kwamen anders te liggen, het fluwelen gitaargeluid verdween en er kwam veel meer harmonische zang in. Met die ervaring kwam ik enthousiast terug. Die kant wilden-wij toen ook op en begonnen toen al met de echte ?beatmuziek?. Een groot verschil met de gladde jaren vijftig rock&roll die alle bandjes in die tijd speelden.

We traden regelmatig op in o.a. Caf? Jongejans in Assendelft, Moriaanshoofd (zie vier z/w foto's) in Wormer (een keer voor slechts een paar meiden en die hebben we ook nog weggeruzied) en in een of andere tent in Beverwijk.

Daar was het heel leuk spelen. Eens verscheen zigeunerkoning Koko Petalo met een uitgebreid gevolg van vooral mooie meiden. Op een gegeven moment zei hij: ?Geef mij die gitaar maar eens, dan zal ik hem laten huilen?. Hij kon er echt geen hout van, waarop ik zei: ?Geef maar weer terug, dan zal ik hem weer laten lachen?. Hij waardeerde dat en we mochten dus met de dames dansen in de pauze.

Co Smit bleef manager, chauffeur (eerst met kleine-, later met hele grote Opel). Niet te geloven wat er allemaal in dat kleine Opeltje ging: 5 man, twee versterkers en een zangversterker, 2 microfoons met standaards, drie gitaren en op het dak nog een compleet drumstel.

Co was bovendien vooral kleinzoon van zijn oma (wij zeiden opoe) in wier huisje in de dubbele buurt in Wormerveer wij elke donderdagavond mochten oefenen. Maar ja, opoe?s gaan af en toe dood en dat kostte ons de oefenruimte.

De komst van Kees Konijn bood uitkomst. Van zijn vader mochten we in het kantoor van zijn bedrijf oefenen. Gitarist Peter Holling kwam er ook nog bij. Geen idee waarvandaan en waarom. Volgens mij was hij ook niet de toetsenist die we eigenlijk goed konden gebruiken. De naam Rolling Four kon natuurlijk met z?n zevenen niet meer dus werd een andere naam gezocht: DJ Combo. Het is voor mij ook tot op heden een raadsel waar die naam vandaan kwam.

Van optredens met die grote formatie is me niet veel bijgebleven. Gonnie werd bij ons ?weggeplukt? door Bob Bouber die er DeeDee Pitt van maakte. Ons kon hij niet echt gebruiken, althans niet allemaal. Het was meteen de gelegenheid

voor ons om op te breken. We (Ruud, Hennie en ik) wilden wel wat nieuws. Toevalligerwijs vonden Jan Abbing en Nico Bakker dat met hun Devotions ook en we troffen elkaar. Beide bands werden simpelweg ontbonden en de nieuwe formatie John Hatton and the Devotions was geboren. Eigenlijk h?rboren, want wij waren allemaal, behalve Nico, al betrokken geweest bij allereerste Rolling Devotions.

Ruud: „We hebben

heel veel gespeeld en inderdaad vaak in het Moriaanshoofd. Bob Bouber heeft veel hoop gewekt niet alleen bij Gonnie, maar ook bij de rest van de band. De band zelf kon hij ook van alles beloven als we een band lid aan de kant zouden zetten. Hebben we niet gedaan en dus een enorme carrière gemist.

Later is de band nog uitgebreid

tot 7 man. Gitarist Kees Konijn, vijfde van links (op de foto), regelde via zijn vader een kantoorruimte aan de Zaanweg en kwam zo bij de band. De jongen uiterst rechts is (gitarist) Peter Holling. Deze speelde eerder gitaar in THE SAINTS en later in de band van Gonnie (Deedee & The Zorro's). Bob Bouber heeft ons nog bezocht in die kantoorruimte. Een historische plek dus. Maar zoals men ziet werd de band te groot en is spoedig ge?xplodeerd. Met Henny en Ed zijn we later naar de Devotions overgestapt. Waarin ook Jan Abbing en Nico Bakker zaten. Nico is ons in augustus 2006 helaas ontvallen." Van Wijngaarden: de jongen uiterst rechts (Peter Holling) zou toetsen komen spelen bij ons. Ik kan me niet herinneren dat we in deze samenstelling ook opgetreden hebben."

The Rolling Four trad veelvuldig op in de Zaanstreek. De band trad een tijdlang iedere zaterdagavond op in caf? Het Moriaanshoofd in Wormer. Gonnie: „De eigenaar had talentscout Bob Bouber getipt en die kwam heel enthousiast naar mij toe na een optreden. 'Wij gaan meteen aan de slag' zei hij. Ik moest wel de band laten vallen maar die jongens konden dat heel goed begrijpen." Rijkens werd in 1966 bekend als 'beatmeisje' onder de naam Deedee Pitt. Bouber produceerde haar enige single 'Laars erop'. (zie ook DIDI PITT). Gonnie ging optreden met begeleidingsband THE ZORRO'S met daarin o.a. oud RF-lid Peter Holling.

Zie ook artikelen NHD hieronder na oproep met foto 'Wie kent...'

